

Dius que vau demanar una cervesa artesanal? Mai n'havia sentit el nom, però pel que m'expliques la cervesa "Can Dalmases" és una passada de bona. I com va anar la conversa?

Doncs en aquell moment la conversa va entrar en el tema religiós. El Marcel estava carregat de dubtes. Es nota que és un home de formació tècnica i, per moltes voltes que doni al tema de la resurrecció de Jesús, cada cop que llegeix, reflexiona i consulta, troba noves preguntes i menys respostes.

En un moment determinat de la conversa, i animat per la cervesa i el bon ambient que s'havia creat entre nosaltres, li vaig dir: "Mira, noi, potser que anéssim al resultat final. Deixem estar ara el sepulcre buit, el sentit de les aparicions, els gèneres literaris, els valors simbòlics i tots els embolics d'opinions a favor i opinions en contra... Anem al resultat; Jesús és viu!!!"

El Marcel se'm queda mirant, desconcertat d'haver arribat a una conclusió sense tenir clars els arguments i els camins que hi porten. "Ah! Dius que Jesús és viu! I com ho saps, si us plau?"

Ho sé per experiència personal. No l'he vist com et veig a tu, ni l'he sentit com et sento a tu. Però que viu, i no com un record, sinó ben present, d'això, no en tinc cap dubte. Potser et sembla una cosa inventada, un somni o una mena de fantasia... Tu creus que tants milions de persones que des de fa 21 segles han viscut, han sentit, ho han donat tot, fins la vida mateixa, i actualment tres quarts del mateix, han sigut i són una mena d'il·luminats? És evident que hi ha il·luminats entre ells, però se'ls distingeix ràpidament. Si Jesús fos una història acabada amb la seva mort –una bella història, certament– i res més, com expliques Santa Teresa, Sant Ignasi, Sant Francesc... i... i tantes i tantes persones de tota raça i condició que diuen o han dit que l'estimaven en oració i acció fraternal i de justícia?

Sé que viu, sé que és entre nosaltres, no com un record sinó present, no palpable sinó interior, no callat sinó comunicant-se, inspirant, consolant, sanant, movent a creure, a esperar, a confiar, a canviar el món. Sí; va ressuscitar, Marcel, per a mi és cert, però no en sé massa els detalls ni els mitjans, d'un fet tan únic i tan transformador.

Si reps una carta d'una persona estimada, no mires tant el paper, la lletra, la sintaxi... El fonamental és la carta i l'amor viu que porta i et desperta.

Jesús Renau sj.